* * *

Бездонний провал сатаніє,
І грозить, і звіриться хлань,
Із хлані, що вітер повіє,
Морозить тьма стонів, зітхань.

Скрегоче, гуде у темряві
І клубиться чорним вужем,
Аж блисло огнями у тьмаві!
Який се заклятий терем?..

То пекло! У нім херувими,
Що впали в визвольній борбі,
Риданнями плачуть страшними,
Що сили не мали в собі!..

Хоч плачуть, долоні стискають,
Ненависть палає в очах —
До неба сто рук витягають,
А небо — сповилось в імлах…

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.
